(గత సంచిక తరువాయి)

17

అన్ని ఇళ్ళల్లాగే ఒక డోమ్ షేప్ లో ఉంది విశా వాళ్ళ ఇల్లు కూడా. మొత్తం మూడు అంతస్తులుగా ఉంది. రెండు అంతస్తులు నెల పైన ఉంటే, కింద లెవెల్ నేల కిందికి ఉంది. మధ్య లెవెల్లో చిన్న హాలూ, కిచెనూ ఉంటే, పైనా కిందా బెడ్ రూమ్స్, వర్కింగ్ రూమ్స్ ఉన్నాయి. సూర్యుడు ఉన్నంత సేపూ అన్ని ఫ్లోర్స్ కీ లైట్ పడేటట్టుగా సెంటర్ లో ఖాళీ ఉంచి డిజైన్ చేశారు ఇంటిని. పైకీ, కిందకీ వెళ్ళేందుకు స్పైరల్ స్టెప్స్ ఉన్నాయి దాని చుట్టూ.

రిషీ వాళ్ళు కింద లెవెల్ బేస్మెంట్ లో ఉన్న బెడ్రూంస్ లో సెటిలయ్యారు. స్వలా కి సపరేట్ గా అక్కడే ఒక చిన్న రూం ఇచ్చారు. రిషీ వాళ్ళు మధ్యాహ్నం రెస్ట్ తీసుకోని, సాయంత్రం ఏడింటికి డిన్నర్ టైంకి కలిశారు మధ్య లెవెల్లో.

సునంద, విశాని పక్కనే కూర్చోబెట్టుకుంది. కీర్తి వాళ్లిద్దరూ కాలేజ్ లో ఎలా కలిసారో, ఎందుకిష్టపడ్డారో సరదాగా కొన్ని ప్రశ్నలేస్తోంది. మహా, జగదీశ్ వాళ్ళ జాబ్ లూ, బ్యాగ్రౌండ్ ల గురించి మాట్లాడుకున్నారు కాసేపు. తర్వాత వాళ్లందరికీ ఇల్లంతా తిప్పి చూపించింది విశా.

ఒక చోట గ్లాస్ క్యాబినెట్ లో స్పేస్ సూట్ లు ఉండడంతో, రిషీ అక్కడే ఆగిపోయి –

"ఎప్పుడెప్పుడు వేసుకుంటారు వీటిని?" అనడిగాడు.

"దాదాపు మా వర్క్ అంతా కాలనీ లోపలే ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా నాన్న అసైన్మెంట్ మీద బైటికెల్తే వేసుకెళ్తారు. నేనూ కొత్త సాయిల్ సాంపుల్స్ తేవాలంటే వెల్తూ ఉంటాను." అంది విశా.

"ప్రతిసారీ, ఇదో తలకాయ నొప్పి కదా విశా? నేనైతే అస్సలివేవీ లేకుండానే అలా బైటికెళ్లి తిరిగొద్దామనుకుంటున్నా రేపు." అన్నాడు మల్లి క్యాజువల్ గా.

విశా వాళ్ళ ఫ్యామిలీ గిరుక్కున తిరిగి చూసింది మల్లి వైపు. ముగ్గురూ హడావిడిగా అతని చుట్టూ చేరిపోయారు.

"–30 డిగ్రీ సెల్సియస్ చలికి గడ్డ కట్టుకుని రెండు నిమిషాల్లో పోతారు." అంది విశా.

"ఇంకా బతికుంటే, కార్బన్ డై ఆక్సైడ్ లంగ్స్ లోకెళ్ళి వెంటనే పోతావ్." అన్నాడు మహా.

"ఆ తర్వాత, సూర్యుడి నుంచి డైరెక్ట్ గా పడే యూ.వీ రేడియేషన్ కి మీ ఫ్యూజ్ ఎగిరిపోతుంది." కీర్తి.

“ఇంకా తట్టుకుంటే, మీ బ్లడ్ బాయిలవ్వడం మొదలవుతుంది.”

“ఇంకా బతికి నువ్వో ఐదు నిమిషాలు నడిచే లోపు, ఇసుక తుఫానులో కొట్టుకుపోతావ్.”

“ఇంకో పది అడుగులేసేసరికి క్యాన్సరొచ్చి, అక్కడే రక్తం కక్కుకుని ఛస్తారు.”

అంతా నిశ్శబ్దం అలుముకుంది ఆ గదిలో. మల్లి బిక్కచచ్చిపోయున్నాడు మధ్యలో.

“ఏవండీ, పోయేటట్టున్నాడండీ ఈయన, కొంచెం గ్యాపిద్దాం!” అంది కీర్తి తీరిగ్గా.

మల్లి గట్టిగా ఏడుస్తూ “వామ్మో, వామ్మో, ఇవన్నీ నాకేం చెప్పకుండానే చిన్న పిల్లాణ్ణి చేసి ఇక్కడికి తీసుకొచ్చారు. మార్స్ కెల్దామనొచ్చా కానీ మార్చురీకి పంపించేట్టున్నార్రోయ్!” అంటూ మార్స్ నీ, మార్స్ ని కట్టిన వాళ్లని, కనుక్కున్న వాళ్లని అందర్నీ కలిపి పచ్చి బూతులు తిట్టాడు.

“హేయ్, కూల్ డౌన్, ఇవన్నీ జాగ్రత్తలు తీసుకోకపోతే జరిగేవి. మేమ్మిమ్మల్ని జాగ్రత్తగానే చూస్కుంటాం. డోంట్ వర్రీ మల్లి.” అన్నాడు మహా భుజం మీద తడుతూ.

“సరే గానీ, నాకు కొంచెం మంచి స్పేస్ సూట్ ఇవ్వండి. ఇప్పుడే దాచిపెట్టుకుంటాను. మళ్ళీ ఐపొయ్యాయి...తూచ్ అంటే నాకు కుదరదు.” అన్నాడు చిన్న పిల్లాడిలా.

ఈ హడావిడి మధ్యలో ఎవరో వచ్చినట్టు హోల్లో స్క్రీన్ మీద కనబడింది.

“అయ్యో! మర్చిపొయ్యానండీ, పెళ్ళి పనుల్లో హెల్ప్ గా ఉంటాడని, మాకు తెలిసిన కుర్రాడిని కూడా రమ్మన్నాను డిన్నర్ కి.” అంటూ డోర్ ఓపెన్ చేసింది కీర్తి.

సన్నగా, పొడుగ్గా ఓ ముప్పై ఏళ్ళ వయసున్న అతను లోపలి కొచ్చాడు. అతని హెయిర్ స్టైల్ యారో లాగా పొడుచుకొని ఉంది పైకి. ఓ చెవికి రింగూ, మెడలో మెరుస్తున్న చైనూ! మెడ మీద ఓ వైపు ఏదో గ్రహం బొమ్మ టాట్టూ ఉంది. ఎర్త్ బొమ్మైతే కాదు!

“రారా! ఇతను రజనీష్ అనీ, మా ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్స్ వాళ్ళబ్బాయి.” అని పరిచయం చేసింది కీర్తి అందరికీ. అతను డైరెక్టుగా వెళ్ళి విశాని హగ్ చేసుకున్నాడు. బాగా తెలిసినతను అని అర్థమైంది రిషీ వాళ్లకి.

చెయ్యి చాచి, షేక్ హ్యాండ్ ఇస్తూ “హాయ్, రజనీష్!” అన్నాడు రిషీ.

“బ్రో, కాల్ మీ రస్క్, రజనీష్ ఈజ్ ఓల్డ్ స్టైల్!” అన్నాడతను.

“రస్కా, అదేం పేరు?” అడిగాడు రిషీ.

“అంటే రజనీ ఎలోన్ మస్క్ కి పిచ్చ ఫ్యాన్. అందుకే...” అంది విశా.

“ఎహ్, రజనీష్ + మస్క్ లో తలా తోకా కలిపేసి ‘రస్క్’ అని నేనే పేరు మార్చేసుకున్నా!” అన్నాడు చిలిపిగా నవ్వుతూ.

"మార్స్ లో ఉన్నా తెలుగు బానే మాట్లాడుతున్నారే ఇక్కడి పిల్లలు?" అంది సునంద ఆశ్చర్యపోతూ.

"భలే వారే, చిన్నప్పటి నుండి, 'మార్స్ లో మన బడి', 'మార్స్ భారతి' లాంటి తెలుగు క్లాసులకి పంపి అరగదీస్తే, ఇదిగో ఈ మాత్రమన్నా ఉన్నారు." అంది కీర్తి కళ్ళు తిప్పుతూ.

"మామ్! ఇప్పుడవన్నీ అవసరమా, మాట్లాడుతున్నాం కదా నువ్వనుకున్నట్టు." అంది విశా.

"ఇదంతా నా గురించి కాదే, మన భాష, మన తెలుగు చచ్చిపోకుండా." సరిచేసింది కీర్తి.

విశా, రస్క్ ఇద్దరూ ఒకరిమొహాలొకరు చూస్కోని లేచి ఆమెకి దణ్ణం పెట్టారు –

"మా తెలుగు తల్లికి మల్లె పూదండ..." పాడుతూ.

తర్వాత అందరూ డిన్నర్ కి కూర్చొన్నప్పుడు రిషీ తన ఫ్యామిలీని పరిచయం చెయ్యబోయాడు రస్క్ కి.

విశా రిషీని ఆపేస్తూ "రస్క్ కి ఎదుటి వాళ్ళ ఫేసులని బట్టి వాళ్ళ హిస్టరీ చెప్పే టాలెంటుంది. తనే చెప్తాడు చూడు మీ గురించి." అంది.

రస్క్ నవ్వుతూ "మార్స్ మొహాలంటే ఈజీ గానీ, ఈ ఎర్త్ జనాల మీదెప్పుడూ ట్రై చెయ్యలేదు. లెట్స్ సీ." అంటూ జగదీశ్ వైపూ, మల్లి వైపూ మార్చి మార్చి రెండు నిమిషాలు చూశాడు. చాలా రోజుల తర్వాత హోం ఫుడ్డు దొరకడంతో జగదీశ్ ఫుడ్డు మీద బాగా ఫోకస్ చేశాడు. మల్లి మాత్రం నవ్వుతూ, టిప్ టాప్ గా ట్రిమ్మయ్యి కనపడ్డాడు రస్క్ కి.

"ఓకే, హియర్ ఇట్ ఈస్, వీళ్ళిద్దరూ బ్రదర్స్." అన్నాడు అందరూ తలలూపారు.

"ఇక్కడ, ఈయన మల్లి, మల్లి ఎస్. హీ ఈస్ యంగర్! ఫుడ్డు తో బిజీగా ఉన్నాయన ఎల్డర్ బ్రదర్!" చప్పట్లు కొట్టేంత పనిచేశారు చుట్టూ.

"చిన్నప్పుడే వీళ్ళ పేరెంట్స్ పోతే, మల్లి, పూర్ ఫెలో ఫ్యామిలీ మొత్తాన్నీ తనే సపోర్ట్ చేసుకుంటూ వచ్చాడు. ఇంకా చేస్తూనే ఉన్నాడు. హార్డ్ వర్కర్, ఎప్పుడూ తన గురించి ఆలోచించుకోడు.

దిస్ గై, జగదీశ్, క్వైట్ ఆపోసిట్. చిన్నప్పటి నుంచీ లేజీగా తిరుగుతూ, తమ్ముడి మీద ఆధారపడి బతుకుతున్నాడు."

జగదీశ్ నోట్లో ముద్ద కూడా మింగకుండా ఆశ్చర్యంగా చూట్టం మొదలుపెట్టాడు.

"రస్క్...అదీ..." రిషీ అడ్డు పడబోయాడు.

"ఫ్లోలో ఉన్నా, డోంట్ స్టాప్ మీ బ్రో. మల్లి నానా కష్టాలూ పడి మంచి జాబ్ తెచ్చుకుని ఇంత పెద్ద ఫ్యామిలీని పోషిస్తుంటే, జగదీశ్ ఇంట్లో కుర్చోని తింటూ ఉంటాడు. పైగా గ్యాంబ్లింగ్, డ్రింక్ చేసి దార్లో పడిపోవడాలూ... అసలు మీ ఇంట్లో అందరూ ఈ మల్లి ఫొటోకి దండేసి రోజూ దణ్ణం పెట్టాలి ఐ సే.

ఓ సారీ, కాన్సిల్ ‘దండ’, ఛ, ఛ నో ‘దండ’. సారీ మల్లి...” అంటూ జగదీశ్ హఠాత్తుగా పైకి లేవడంతో మధ్యలో ఆపేశాడు.

“ఆపరా! అంతకు మించి ఇంకొక్క మాట్లాడితే నీ నాలుక చీరేస్తాను!” అనే క్లాసిక్ డైలాగ్ చెప్పబోతూ మింగేసినా, జగదీశ్ మొహం మాత్రం ఎర్రగా, సీరియస్ గా తయారైంది.

అందరూ రస్క్ వైపు కోపంగా చూస్తున్నారు.

“వాట్! ఏమన్నా తప్పుగా చెప్పానా? ఎక్కడో చిన్న చిన్న తప్పులుండటం కామనే. అసలే ఎర్త్ మొహాలు, అంత ఈజీ కాదు.” అన్నాడు తను.

మల్లి లేచి చప్పట్లు కొడుతూ “అదుర్స్ బయ్యా, ఇన్నాళ్ల నన్ను పొగిడిన మొట్టమొదటి వ్యక్తివి నువ్వు. హ్యాట్సాఫ్ బాసూ నీకు. నువ్వు అన్నీ కరెక్ట్ గానే చెప్పావ్ గానీ జస్ట్ మనుషుల్నే, తారుమారు చేశావ్.” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“అంటే, హార్డ్ వర్కింగ్, లాయల్, స్టూడియెస్, మార్వెలెస్ హ్యూమన్ బీయింగ్...” అంటూ సందేహంగా ఆపాడు రస్క్.

అందరూ టక్కున జగదీశ్ వైపు వేళ్ళు చూపించారు.

“మల్లి, మై హీరో...నువ్వు, నువ్వు లేజీ, ఇర్రెస్పాన్సిబుల్, గ్యాంబ్లర్ వా...” నమ్మలేనట్టు అడిగాడు.

“హుమ్...ఈ జన్మకింతే బ్రదరూ, వదిలెయ్. ఎవరి నుదుటిమీద మీద ఏం రాసుందో...

నన్నిలా బతకమని ఆ ఖుదా ఆజ్ఞ!” అన్నాడు మల్లి నిట్టూరుస్తూ.

ఆ టెన్షన్ కొంచెం తగ్గాక అందరూ డిన్నర్ చెయ్యడం మొదలు పెట్టారు. ఇందాకటి నుండి ఈ సంభాషణలు వింటూ సైలెంట్ గా ఉన్న స్వలా

“మీరు మాటి మాటికి ఎర్త్ వాళ్ళూ, ఎర్త్ మొహాలూ అనడం నాకు నచ్చలేదండీ.” అన్నాడు రస్క్ వైపు చూస్తూ.

రస్క్ రిప్లై ఇచ్చే లోపు విశా అందుకోని “ఏమనుకోకండంకుల్, వీడికి కొంచెం ‘ప్లానెట్ ఫీలింగ్’ ఎక్కువ.” అంది జాలిగా చూస్తూ.

“అదేం ఫీలింగూ?” అంది సునంద ఆశ్చర్యపోతూ.

“అదే ఆంటీ, ఎర్త్ మీద ‘క్యాస్ట్ ఫీలింగూ’, ‘రిలిజియన్ ఫీలింగ్’ లాగే ఇక్కడ చాలా మందికి ప్లానెట్ ఫీలింగెక్కువ. మార్స్ వాళ్ళే గొప్ప ఎర్త్ వాళ్ళ కన్నా అని...”

“వావ్, మన వాళ్ళు ఎక్కడికెళ్లినా మారరన్నమాట ఐతే” అన్నాడు రిషీ తల ఊపుతూ.

“చెప్పానుగా రిషీ ముందే, అదో వ్యసనం మనకి, వదిలెయ్.” అన్నాడు.

రస్క్ చెయ్యి ముందుకి పెట్టి మార్స్ వాళ్ళ ప్లెడ్జ్ చెప్పాడు. అందరూ సైలెంటయిపోయారు.

"మార్స్ నా ఆత్మ, పరమాత్మ, జీవాత్మ...మార్స్ నుంచి నన్ను వేరు చెయ్యగలరేమో కానీ, నా నుంచి మార్స్ ని వేరు చెయ్యలేరు!" అనుకుంటూ బైటికెళ్లి పోయాడు.

18

పొద్దున్నే కీర్తి హడావిడి పెట్టింది అందరినీ. పెళ్ళి కి ఇంకా రెండు వారాలే ఉందని టెన్షన్ గా ఉంది అందరికీ. అసలే మార్స్ లో జరుగుతున్న తొలి తెలుగు పెళ్ళి ! అక్కడ అన్ని పనులూ వాళ్ళే చేసుకోవాల్సి ఉండటంతో, విశాకి, రిషీకి పెద్ద లిస్టిచ్చి చేసుకురమ్మంది. పనిలో పనిగా మార్స్ లో ఓ రౌండ్ వేసినట్టు ఉంటుందని రిషీని ఎంకరేజ్ చేసింది విశా. తనతో బైట పడటానికే చూస్తున్న రిషీ వెంటనే ఓకే చెప్పేశాడు.

పబ్లిక్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ ఎక్కి కాలనీ సెంటర్ వైపు బయల్దేరారిద్దరూ. దార్లో రస్క్ కూడా కలిశాడు.

"ఔను విశా, ఎప్పట్నించో నిన్నోటడుగుదామనుకున్నా, ఆ ఎర్త్ నీకు ముందు అలవాటు లేదు కదా? ఎలా ఉన్నావక్కడ? ఆ పొల్యూషన్, పాలిటిక్స్, జనాలూ, ట్రాఫిక్...నో వే!"

"హలో బ్రో, నేనిక్కడే ఉన్నా? కనపడుతున్నానా? హలో" అన్నాడు రిషీ రస్క్ మొహం మీద చెయ్యాడిస్తూ.

"నువ్వుండు బాసూ, విశా నువ్వు చెప్పు ఎలా ఉన్నావ్ వన్ ఇయర్ అసలక్కడ?"

"తప్పు! తనుంది రెండేళ్లు బ్రో, వన్నియర్ కాదు." అన్నాడు రిషీ నవ్వుతూ.

"అక్కడే నాకు మండేది మీ ఎర్త్ జనాలంటే, సెన్స్ లేకుండా. మార్స్ లో ఒన్ ఇయర్ అంటే ఎర్త్ లో టూ ఇయర్స్ బాసూ. కొంచెం స్లోగా తిరుగుతాంలే మేం సన్ చుట్టూ. అది తప్పితే అన్నిట్లో ఫాస్టే...డోంట్ అండర్ ఎస్టిమేట్ అజ్!"

"వావ్! మీ మార్స్ లెక్కలే వేరు బ్రో." అన్నాడు రిషీ చేతులు రెండు పైకెత్తి లొంగిపోతున్నట్టు యాక్ట్ చేస్తూ.

అంతలో సడెన్ గా ఆ ట్రైన్ లాంటి వెహికిల్ ఆగింది. ఆ పక్కనే ఈ పెద్ద సర్కిల్, ఆ సర్కిల్ మధ్యలో ఓ స్టాట్యూ కనపడ్డాయి రిషీకి. రస్క్ ఆ విగ్రహం వైపే ఆరాధనగా చూస్తున్నాడు. మళ్ళీ ప్లెడ్జ్ నోట్లో గొణుక్కున్నట్టు వినపడింది రిషీకి.

"ఎవరిదీ స్టాట్యూ?"

"హేయ్, ఏంటా క్వశ్చన్. అసలు మార్స్ గురించి ఏం తెలీకుండా ఎలా వచ్చేస్తారు బాసూ? ఏం విశా ఈ ఎర్త్ లింగ్స్ కేం చెప్పలేదు?" అన్నాడు రస్క్ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

భుజాలెగరేసింది తను "నీ అంత బాగా నాకు రాదులే, యూ బీ ద గైడ్."

"రిషీ, ఆ విగ్రహం ఎవరిదో కాదు – మార్సే కలగా తన జీవితాన్ని ధారపోసి, ఆ ఎర్త్ నుండి స్వాతంత్రం సంపాదించి పెట్టి, భావితరాలైన మాకు ఆదర్శంగా నిలిచిన మేధావి, మా 'మార్స్ పిత' – ఎలోన్ మస్క్ ది!" అన్నాడు కట్టలు తెగిన ఆవేశంతో. విశా అతని వీపు మీద రుద్ది కూల్ చెయ్యాల్సి వచ్చింది.

"ఓ మస్క్ దా, మా ఎర్త్ మీద అతణ్ణి 'క్రాక్' అంటారే?" అని నాలుక్కరుచుకున్నాడు రిషీ.

విశా కోపంగా చూసింది.

రస్క్ కోపంగా తన షర్ట్ స్లీవ్ పైకి లాగి భుజం మీద వేయించుకున్న ఎలోన్ మస్క్ టాటూ చూపించాడు. "మేమేం పిలుచుకుంటామో తెలుసా ఆ మహానుభావుణ్ణి – 'మస్క్ తాత' అని. మీ ఎర్త్ వాళ్లకి అర్థం కాలేదు కనకే ఆయన గొప్పోడయ్యాడు." అన్నాడు కోపంగా.

కొంత సేపు ముగ్గురూ సైలెంట్ గా ఉన్నారు. ట్రైన్ కొన్ని టన్నెల్స్ లాంటివి దాటింది. చుట్టూ చీకటిగా ఉంది ఇంకొంత సేపు. "కొన్ని చోట్ల అండర్ గ్రౌండ్ లో వెళ్ళాలి ఇక్కడ." అంది విశా.

"విశా, నీకు గుర్తుందా, మనం భూమ్మీద ఎంత ఫ్రీ గా బైటికెళ్ళగలిగే వాళ్ళమో, హాయిగా తిరిగ్గలిగే వాళ్ళమో, వెదర్ ని ఎంజాయ్ చేసే వాళ్ళమో...ప్చ్ ఇక్కడా ఛాన్స్ లేదు." అన్నాడు జాలిగా.

"ఏదీ, ఎర్త్ మీదున్న పాయిజనస్ గాలి పీల్చుకోటానికి, పొల్యూటెడ్ వెదర్ లో తిరగడానికీ, మాస్కులు పెట్టుకొని మరీ బైటికెళ్లి ఎంజాయ్ చేసే వాళ్ళు కదా!" రస్క్ వెటకారం.

రిషీ అన్ని విషయాలూ లీక్ చేసేసినట్టు విశా వైపు అనుమానంగా చూశాడు.

"తనేం చెప్పలేదు బాసూ, మాకూ ఇక్కడ లైవ్ స్ట్రీమింగ్ ఛానెల్సున్నాయ్. ఎర్త్ లో ఏం జరుగుతుందో మొత్తం తెలుసిక్కడ!"

"మీ కన్నా లక్ష రెట్లు నయం మేము. మీరు జస్ట్ బైటికెళ్లి , డైరెక్ట్ గా సూర్యుణ్ణి చూసి, గట్టిగా రెండుసార్లు ఇక్కడి గాలి పీలిస్తేనే పోతారు." అన్నాడు రిషీ కసిగా.

పరిస్థితి చెయ్యి దాటి పోతోందని, విశా "కూల్, కూల్" అని సెటిల్ చేసింది ఇద్దరినీ. వాళ్ళ స్టాప్ రావడంతో ముగ్గురూ కిందికి దిగారు. ఎదురుగా ఉన్న బిల్డింగ్ ని చూస్తూనే రిషీ షాక్ తో అక్కడే నిలబడిపోయాడు.

ఆరు అంతస్తులున్న ఆ పెద్ద బిల్డింగ్ ముందు, వాల్ మీద పైనుంచి కింద దాకా ఓ పెద్ద డిజిటల్ కటౌట్ ప్రొజెక్ట్ అవుతోంది. యాభై అడుగుల హైట్ ఉన్న ఆ వర్చువల్ కటౌట్ లో, ఒక చేతిలో లేజర్ కొడవలీ, ఇంకో చేత్తో వైబ్రేనియమ్ శూలంతో, పరిగెత్తుకొస్తున్న 'అల్లు పరాక్రమ్'! కింద తన కొత్త సినిమా టైటిల్ మెరుస్తోంది ఎర్రగా – 'పగతో కాదు ప్రేమతో చంపేస్తా!'

"ఇక్కడ...ఇక్కడ...అల్లు పరాక్రమ్ ది..." రిషీ కంప్లీట్ చెయ్యలేకపోయాడు.

విశా "సర్ప్రైజ్!" అంది రిషీని టీస్ చేస్తూ.

రస్క్ "ఎర్త్ ఆర్ మార్స్...మా పరాక్రమ్ బయ్యా అదుర్స్!" అన్నాడు విజిలేస్తూ.

"నువ్వు...మా స్టన్నింగ్ స్టార్ ఫ్యాన్ వా..." అన్నాడు రిషీ ఆనందం పట్టలేక.

రస్క్, విశా ఒకళ్లనొకళ్లు చూసి నవ్వుకున్నారు పగలబడి.

“ఫ్యానా! కాదు బాసూ...” అని మళ్ళీ కటౌట్ పైకి చూపించాడు.

అక్కడ మెల్లగా “ఆల్ మార్స్ అల్లు పరాక్రమ్ ఫ్యాన్స్ అసోషియేషన్ – ప్రెసిడెంట్ రస్క్!” అని స్క్రోల్ అవుతోంది.

“బ్రో...కాంట్ బిలీవ్ ఇట్!” అన్నాడు రిషీ అమాంతం రస్క్ ని కౌగిలించుకుంటూ.

“చూస్తే, నువ్వు మన బ్యాచ్ లానే ఉన్నావ్.” అన్నాడు.

“వీడికీ పిచ్చే మీ పరాక్రమ్ అంటే!” అంది విశా నవ్వుతూ.

“సూపర్ బాసూ. ఇది చాలు. ఫిదా అయిపోయా నీకు. ఇంక చూడు మార్స్ లో నీకు ఏది కావాలంటే అది చేస్తా.” అన్నాడు రస్క్ హడావిడిగా.

“అవును బ్రో, అన్న ఎర్త్ లో స్టార్ కదా? నీకసలే ఎర్తంటే పడదు. మరెలా...?”

“ఊర్కో బాసూ, స్టన్నింగ్ స్టార్ కి ఎర్తేంటీ, మార్సేంటీ? ఆ మహానుభావుడు, గ్రేట్ యాక్టర్ ‘అల్లు అర్జున్’ తర్వాత, అంత క్రేజ్ ఉంది ఆయన మనవడు మన అన్నకే గదా. మనోడు ప్యాన్ యూనివర్స్ స్టార్, ఎప్పుడో ఇక్కడికి తెచ్చే ప్లాన్ గూడా చేస్తున్నాం.” అన్నాడు రస్క్.

“ఎప్పుడంట ఈ మూవీ రిలీజ్, చాలా ఎక్సైటింగ్గా ఉంది ఫస్ట్ లుక్.” మాటలు కలిపేశాడు రిషీ అలవోకగా.

“మరి మామూలు కాంబినేషనా చెప్పు? త్రివిక్రమ్ మోహన్ డైరెక్షన్లో, మన స్టన్నింగ్ స్టార్, పవర్ మెల్టింగ్ స్టారూ కలిసి ఫస్ట్ టైం వస్తోంది. రచ్చ రచ్చ చేశారంట. టాక్!”

“ఎంత పెట్టి తీసారో...?”

“మినిమం పది వేల కోట్లు బాసూ! మన్నోళ్ళ రెమ్యూనరేషనే ఓ థౌసండ్ క్రోర్సుంటది ఈజీగా!” అన్నాడు రస్క్ ముందుకి వంగుతూ.

“ఐనా నేను పర్సనల్గా మ్యానేజ్ చేసి, మార్స్ మీద డిజిటల్ రైట్సన్నీ కొనేసా. మూవీ డిస్ట్రిబ్యూట్ చేస్తోంది నేనే!” అన్నాడు చిలిపిగా నవ్వుతూ.

రిషీ ఏదో అనుకున్నాడు గానీ, రస్క్ లో ఇంత విషయం ఉందనుకోలేదు అంతకు ముందు.

ఇందాక దాదాపు కొట్టుకోబోయేంత పని చేసిన వాళ్ళే ఇప్పుడు “మార్స్, ఎర్త్ భాయీ భాయీ” లా కలిసిపోవడం విశాకి చాలా హ్యాపీగా ఉంది.

“హలో...ఇక్కడ మూవీ కబుర్లు పెట్టుకుంటే, అక్కడ పెళ్ళి పనెవడు చేస్తాడు. రేయ్, ఇందుకేనా మమ్మీ నిన్ను హెల్ప్ చెయ్యమంది?” అంది కోపం నటిస్తూ.

"ఏ బలే దానివే, నీ పెళ్ళి, నా పెళ్ళి కాదా చెప్పు. అన్నీ పక్కాగా ప్లాన్ చేద్దాం. ఫస్ట్ స్టాప్ వెడ్డింగ్ డిజైనర్ అని చెప్పింది కదా ఆంటీ. లెట్స్ గో, ఐ నో ద వే." అంటూ హడావిడిగా ఈ గల్లీలోకి తీస్కెళ్ళాడు ఇద్దర్నీ.

రెండు, మూడూ స్ట్రీట్ లు తిరిగాక ఒక పెద్ద డోమ్ లోకి వెళ్ళారు ముగ్గురూ. రకరకాల చిన్న షాప్స్ లా ఉన్నాయందులో. చిన్న సైజ్ మాల్ లాగా ఉందది. కాతే అన్నీ ఒకే లెవెల్లో ఉన్నాయి.

ఓ కార్నర్ లో ఉన్న షాప్ వైపు నడిచాడు తను. దాని మీద "వన్స్ ఇన్ ఎ లైఫ్ – వెడ్డింగ్ డిసైనర్స్" అనుంది.

"అవును, వీళ్ళ దగ్గరికొచ్చినోళ్ళు అప్పుల్లో పడి మళ్ళీ రాలేరేమో ఇక్కడికి." అన్నాడు రిషీ నవ్వుతూ. రస్క్ ఇబ్బందిగా నవ్వాడు ఓ సారి వెనక్కి చూసి. విశా నోటి మీద వేలు పెట్టింది మెల్లగా "ష్!" అంటూ. రిషీ కేం అర్థం కాలేదు. లోపలొక అమ్మాయి నించొని స్క్రీన్ వైపు చూస్తోంది సీరియస్ గా. కొంచెం బొద్దుగా, గ్లాసెస్ తో, జుట్టుకి పింక్ కలర్ డై వేస్కోని ఉంది. రస్క్ ని చూడగానే నవ్వి క్యాసువల్గా తనని హగ్ చేసుకుంది.

"హాయ్ రక్షా!" అంది విశా వెనకాలే. తనూ 'హాయ్' చెప్పింది కళ్ళెగరేస్తూ.

రిషీ వైపు డౌట్ ఫుల్ గా చూస్తూ – "యు ఆర్ ఫ్రమ్ ఎర్త్ రైట్!" అంది రక్ష. తలూపాడూ రిషీ.

"వెల్, ఇక్కడ మీ ఇద్దరి మీదా చాలా టాక్ నడుస్తోంది. బానే ఉన్నాడు." అంది విశాకి కన్నుకొడుతూ.

"రిషీ, రక్షా ఈస్ ది బెస్ట్ మన కాలనీలో, ఇప్పటికో ట్వెంటీ వెడ్డింగ్స్ డిజైన్ చేసుంటుంది. కదా బేబీ." అన్నాడు సిగ్గు పడుతూ. వచ్చినప్పటి నుండి ఎందుకో అతని పద్ధతి మారిపోయింది పూర్తిగా. ఫోకస్ అంతా ఆ అమ్మాయి మీదే పెట్టాడు. ఇద్దరి మధ్యలో ఏదో జరుగుతోందని అర్థమైంది రిషీకి.

"రక్షా, యూ నో రైట్. ఇది ఫస్ట్ తెలుగు వెడ్డింగ్ ఇక్కడ. మమ్మీ మంచి ట్రెడిషనల్ థీమ్ లో డిజైన్ చేయించమంది." అంది విశా.

"డోంట్ వర్రీ డూడ్, అవన్నీ నేను చూస్కుంటా. వెడ్డింగ్ ప్లేసూ, థీమూ, మీ డ్రెస్సులు, ఫుడ్డూ అన్నీ ప్లాన్ చేద్దాం. కొన్ని క్వశ్చన్స్ అడుగుతాను, దాన్ని బట్టి ఐడియా వస్తుంది. ఓకే!" అంది థంబ్సప్ చూపిస్తూ. తలూపారు ముగ్గురూ.

"వెడ్డింగ్ ఇండోరా, ఔట్ డోరా? అంటే కాలనీ లోపలా, బైటా?"

"లోపలే. బైట కూడా చేస్తారా?"

"ఒకరిద్దరు చేస్కున్నారు. చాలా ఎక్స్పెన్సివ్ కాతే. అందుకే అడిగా." అంది.

"వద్దులే రక్షా, బైటైతే తాళి కట్టడానికి గ్లోవ్స్ తీస్తేనో, జీలకర్రా బెల్లం పెట్టడానికి హెల్మెట్ తీస్తేనో అట్నించటే..." చెయ్యి పైకి చూపిస్తూ అన్నాడు రిషీ. విశా ఒక్కటిచ్చింది వీపు మీద.

“లోపలే చేద్దాం. నో ఇష్యూ. లోపలైతే ఎలాంటి సెట్టింగ్ కావాలో చెప్పండి. ఐలాండ్ సెట్టింగ్, మౌంటైన్ సెట్టింగ్, మైథాలజీ సెట్టింగ్, స్పేస్ క్రాఫ్ట్ సెట్టింగ్...ఇంకా చాలా ఉన్నాయ్, కానీ పాపులర్ వి చెప్పాను.” అంది తను గుక్క తిప్పుకోకుండా.

“సెట్టింగ్ మోడల్స్ చూడచ్చా?” అన్నాడు రిషీ కల్పించుకుంటూ.

“గుడ్ క్వశ్చన్!” అంటూ తను గాల్లో చేతులు ఆడించింది. తన ముందున్న టేబుల్ మీద ఒక త్రీడీ మోడల్ ప్రొజెక్టయ్యింది. ఒక్కొక్క సెట్టింగ్ లో హాల్ డిజైన్ ఎలా ఉంటుందో, వార్డ్ రోబ్ ఎలా ఉంటుందో అన్నీ క్లియర్ గా కనపడుతున్నాయి.

ఐలాండ్ సెట్టింగ్ చూస్తున్నారు. చుట్టూ నీలం రంగు సముద్రం, తెల్లటి ఇసుక తో, అక్కడక్కడా చెట్లున్న ఐలాండ్ మధ్యలో కొన్ని సీట్లు ఉన్నాయి. అందరూ ఇంట్రస్టింగ్ గా చూస్తున్నారు.

“మీకు సేమ్ సెట్టింగ్ వర్చువల్ గా వేస్తాం. అచ్చం మీరు బీచ్ పక్కనే కుర్చొని పెళ్ళి చేసుకున్నట్టు ఉంటుంది. ఇక్కడ మనకి దొరకదు కదా, అందుకే బాగా పాపులర్ ఇది.” అంది రక్ష.

“ఎంత ఇది ప్రైస్.”

“కొంచెం ఎక్కువే. గాలి బాగా తగులుతున్నట్టు వచ్చే ఫీల్ కోసం, ఫ్యాన్స్ వాడాలి. నీకు తెలుసుగా ఇక్కడ ఆక్సిజన్ రేట్లు...”

“హుమ్...వద్దులే ఐతే, ఆ మైథాలజీ సెట్టింగేంటో చెప్పు, వినటానికి బాగుంది.” అంది ఉత్సాహంగా.

“పెద్ద ఫారెస్ట్ మధ్యలో, ఓ ఫోర్ట్ లో ఉంటుందా సెట్టింగ్. మీ వార్డ్ రోబ్ కూడా ప్రిన్స్, ప్రిన్సెస్ లాగా ప్లాన్ చేద్దాం. ఇంకా చాలా కస్టమైజ్ చెయ్యచ్చు. మీడియం కాస్ట్ ఆప్షన్.”

“ఇది బుక్ చేస్కోండి...రిషీ వచ్చి నిన్ను చారియట్ లో ఎత్తుకుపోతుంటే, వెనకాలే మేమంతా ఛేస్ చేసుకుంటూ వస్తాం. థ్రిల్లింగ్ గా ఉంటుంది.” అన్నాడు రస్క్ విరగబడి నవ్వుతూ.

రక్ష సీరియస్ గా చూసింది. ఎందుకులే రిస్కని బైటికెళ్లి పోయాడు రస్క్.

“అదే ఫిక్స్ చెయ్యి రక్షా ఐతే...” అంది విశా.

“కూల్...ఒక రెండు సోల్స్ లో కస్టమైజేషన్స్ కన్ఫర్మ్ చెయ్యగలవా? ఎక్కువ టైం లేదు కదా.” అంది.

“ఒక త్రీ సోల్స్ టైం ఇవ్వు...డెఫినిట్ గా చెప్తా.” అంది విశా.

రిషీ అయోమయంగా చూస్తున్నాడు ఇద్దరి వైపూ.

“ఎంటీ...త్రీ సోల్స్ అంటే త్రీ డేస్” అంది విశా రిషీ భాషలో చెప్తూ.

“వావ్! మార్స్ లో అంతా మార్చి పడేశారు. చాల ట్విస్టులున్నాయక్కడ.” అన్నాడు రిషీ.

"మెల్లమెల్లగా అన్నీ తెలుస్తాయి లే..." అంటుంటే అప్పుడే బైటికెళ్లి న రస్క్ పెద్దగా అరిచాడు.

"బాసూ...బాసూ...రిషీ! ఓ సారి బైటికి రా అర్జంట్ గా. కొంపలంటుకున్నాయిక్కడ!"

19

రస్క్ అరుపులు విని రక్షా తో సహా అందరూ బైటికి పరిగెత్తారు. రస్క్ ఆ చిన్న సైజు మాల్లో పైన వేలాడదీసిన స్క్రీన్ వైపు నోరెళ్ళబెట్టి చూస్తున్నాడు. రిషీ తల పైకెత్తి ఆ స్క్రీన్ మీద కనపడుతున్న వీడియో చూసి షాక్ తిన్నాడు. విశా నోటిమీద చెయ్యి పెట్టుకుంది.

వీడియోలో కొంతమంది భీభత్సంగా గొడవ పడుతున్నారు, అరుస్తున్నారు కొంత మంది చుట్టూ చేరి – "మారో, ఓ ఎర్త్ వాలేకో..." అన్నాడొకడు.

"మారో...మారో..." జపం చేస్తున్నారు కొంతమంది.

వాళ్లందరి మధ్యలో చొక్కా చిరిగి, జుట్టంతా రేగిపోయి, టేబుల్ మీద వాలిపోయున్న మల్లి!

ఒకడెవడో దగ్గరికెళ్ళబోతే, ఎగిరి వాణ్ణి తోసేశాడు మల్లి. మళ్ళీ అరుపులు అంతా.

"బాబాయ్...బాబాయ్ అక్కడున్నాడేంటి? వాట్ ఈస్ హ్యాపెనింగ్!" అరిచాడు రిషీ అయోమయంగా. రస్క్ కి కూడా కంగారుగా ఉంది.

"బాసూ...అది తేడా గ్యాంగ్ బాసూ...దాంట్లో చాలామందికి క్రిమినల్ రికార్డుంది. మీ వాడ్ని అర్జంట్ గా సేవ్ చెయ్యకపోతే..."

"పద...పద...ఎక్కడది? ఆ లొకేషన్ తెలుసా నీకు?" అడిగాడు రిషీ కంగారుగా బైటికి పరిగెడుతూ.

"ఐ నో, ఇండస్ట్రియల్ జోన్...ఫైవ్ మినిట్స్ లో తీస్కెళ్తా." అని రస్క్ రిస్ట్ వాచ్ డైల్ తిప్పాడు. వెంటనే ఒక అటానమస్ కారొచ్చి నిలబడింది ముందు. అందరూ దాంట్లోకి దూకారు. స్పీడ్ గా తీసుకొచ్చి చెప్పిన బిల్డింగ్ ముందు దింపిందది. రస్కే ముందు పరిగెత్తి, ఆ గేట్ ముందు తన కళ్లని స్కాన్ చేసి డోర్ తీశాడు. అందరూ ఆ అరుపులు వస్తున్న వైపు పరిగెత్తారు. విశా అప్పటికే పోలీసులకి మెసేజ్ చేసింది. వాళ్ళకింకా టెన్ మినిట్స్ పడుతున్నట్టు మెసేజ్ వచ్చింది తన డివైజ్ లో.

లోపల రెండు అంతస్తులు కిందికి దిగాక ఒక మూల ఉన్న బేస్మెంట్ వైపు వెళ్ళారు ముగ్గురూ. ఆ తలుపుల్ని హఠాత్తుగా తోశాడు రిషీ పెద్దగా అరుస్తూ. ఆ సౌండ్ కి లోపలంతా సైలెంట్ గా మారింది. అందరూ వీళ్ళ వైపే చూస్తున్నారు. కొంతమంది చేతుల్లో బీర్ బాటిల్స్ లాంటివున్నాయి. ఇంకొంత మంది ఏదో స్మోక్ చేస్తున్నారు. లోపలంతా పోగా, వాసనలతో నిండిపోయింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments